

ALEGĂTORUL LIBER

Prețul abonamentului: Pe an 15 L. — Pe șes luni 7 L. 50. b.
Pentru străinătate se adaugă costul transportului.
Prețul anunțurilor, 20 bani linia.

APARE LUNIA, MERCURIA SI VINERIA

Abonamentele se fac în București, Calea Mogoșoai No. 26.
În districte la dd. Corespondenți.
În străinătate la biourile postale. — Scrisori nefrancați se refușă.

IN 3,500 ESEMPLARE

Intrunirea publică a colegiului I de Ilfov a propus ca candidat pe d.

GEORGE D. VERNESCU

Intrunirea colegiului al II de Ilfov a propus de candidat pe d.

DUMITRU BRATIANU

Sâmbătă seara, 26 Aprilie, la 8 ore, va avea loc o întrunire publică la Circul din piața Constantin-Vodă.

Se vor tracta chestiuni cari privesc mai ales pe alegătorii colegiului II și al III de Ilfov.

Cu numărul acesta trimitem tutulor dd. abonații ai „Alegătorului Liber”, o broșură intitulată RAPIREA BUCOVINEI.

Recomandăm cu deosebire această prețioasă publicațiune, care trebuie citită de toți românii.

Pentru ca toți dd. alegători se aibă drept călăuză legea, când merg la urna electorale, publicăm partea legii electorale care trebuie memorată.

53. Alegerea deputaților și senatorilor se face pururea prin scrutin secret.

54. Deschiderea ședințelor colegiului se face de către primar sau ajutorul său la ora fixată. Operațiunile electorale nu se pot începe, sub pedepșa de nulitate, mai înainte de ora 9 primăvara și vara, de ora 10 toamna și iernă; — cei ce vor proceda alt-fel vor fi pedepsiți cu închisoarea de la o zi până la o lună.

55. O jumătate oră după ora fixată, 25 alegători pot forma biroul provisor compus de un președinte luat dintre alegătorii prezenți cel mai în vârstă și din doi secretari luați dintre cei mai tineri.

După formarea biroului provisor, primarul, sau ajutorul său se retrag, putând rămâne în colegiu numai dacă vor figura între alegători. — Se va proceda apoi îndată la formarea biroului definitiv.

56. Biroul definitiv se compune dintr'un președinte, doi secretari și doi scrutatori. — Ei se aleg dintre alegătorii cu scrutin secret și cu majoritate relativă a membrilor prezenți.

57. Colegiul nu se poate ocupa de alta de cât numai de alegerile pentru care este convocat.

58. Președintele are singur poliția Adunării alegătorilor.

Nu mai alegătorii asistă.

Nimeni nu poate intra înarmat. — Nici o putere armată nu poate fi pusă în localul alegerilor sau în jurul său.

La cas de neorânduélă, președintele poate cere ajutorul puterii armate. — Autoritățile civile și militare cele mai apropiate sunt dator să urmeze cererilor sale în această privință.

Dacă în localul alegerilor, unul sau mai mulți ar da semne publice de desaprobară sau ar ațita turburări în orice mod, președintele, consultând biroul, și va chema la ordine; dacă era vor persista, biroul consultând colegiul, va putea să espulzeze pe turburătorii. Dacă turburarea este de natură a constitui un delict sau crimă, se va constata imediat faptul de către biroul printr'un proces verbal detaliat, sub-semnat de cei prezenți, care se va înainta neîntârziat procurorului competent.

În cas de neorânduélă gravă, președintele poate ridica ședința pe o jumătate oră. — Dacă la deschiderea neorânduélă tot ar predomină, el o amână pe a doua zi, luând mai întâi avizul biroului.

Biroul se pronunță provisoriu asupra operațiunilor colegiului sau secțiunii.

Tote reclamațiunile se însereză în procesul verbal, precum și deciziunea motivată a biroului. — Piese relative la reclamațiune și sub-semnate de membrii biroului și de reclamant se alătură pe lângă procesul verbal.

La deschiderea ședinței, secretarii sau unul din scrutatori dă citire titlului VII alegătorilor prezenți.

Orice distribuie sau arătări de scrieri sau imprimări injurioase ori anonime, de pamflete sau caricaturi în localul unde se face alegerea, este oprită sub pedepșa de a plăti o amendă de la 300 până la 2,000 lei.

59. Președintele face cunoscut adunării alegătorilor numărul persoanelor de ales.

60. Fie-care alegător, chemat la rândul său, depune biletul scris pe hârtie albă, tăiată în aceeași mărime de către birou în fața alegătorilor, într'o cutie cu două incuetoare, ale căror chei se păstrează una de către președinte și alta de către cel mai bătrân din secretari.

Alegătorii ce nu vor putea scrie singuri biletul lor, pot chema în ajutorul lor pe oricare din alegătorii prezenți.

61. Biroul, pus înaintea președintelui și secretarilor, va fi așezat astfel în cât alegătorii să poată observa cele ce se petrec la despuieră scrutinului.

62. După ce s'a chemat toți alegătorii succesiv după ordinea alfabetică, se mai face o ultimă chemare acelor cari poate să lipsit din sală; era scrutinul rămâne deschis până la 4 ore seara.

Pentru asigurarea voturilor, se vor pune pe urmă peștile mai multor dintre alegători, cari vor putea chiar rămâne în sală pentru paza urnei.

63. Votarea durează două zile, dacă trebuința o cere. — Biroul este în permanență.

A doua zi la 4 ore după amiază începe despuieră scrutinului, și rezultatul se trimite la biroul central.

64. Biroul central este pururea în localul consiliului comunal.

65. Nimeni nu poate fi primit să voteze, dacă nu va fi trecut în listele așezate.

Cu toate acestea biroul va fi dator să primească pe acei cari vor înfățișa o deciziune a autorității competente prin care i se recunoșce dreptul de alegător.

66. Urnele se deschid de către președintele birourilor. La deschiderea fie-căria urne, se desface fie-care bilet înaintea publicului, numele eșit se scrie pe o îndoită listă, una ținută de secretari, alta de scrutatori. — Resultatul general se proclamă de către președinte.

Indată după proclamarea votului, biletele se ard în prezența colegiului.

67. Biletele cari coprinde nume neînțelese sau semne de ori ce natură, cari ar presupune o prealabilă înțelegere, sunt nule.

68. Alegerea deputaților sau senatorilor se face cu majoritate absolută a voturilor espresă sau relative la al doilea scrutin; la cas de paritate se decide prin tragere la sorți de către președintele biroului.

69. Pentru toate operațiunile și incidentele se va încheia un proces-verbal detaliat, subscris de birou și alegătorii prezenți cari vor voi. El se va înainta la biroul central.

70. Săvârșindu-se alegerea, biroul întocmesc un act subscris de președinte și de secretari, legalizat de autoritatea comunală a locului, care se dă persoanei alese.

71. Tote actele relative la alegeri se comunică de comune, prin mijlocirea prefectilor respectivi, ministrului din intru.

București, 24 Aprilie, 1875.

Cu tot timpul contrariu, întrunirea publică din sala Circului, a fost atât de numerosă, în cât de abia încăpea în vastul local ce este pe piața Constantin-Vodă. — Mai multe mii de cetățeni din toate clasele societății au asistat în cea mai deplină liniște.

Adunarea a fost prezidată de d. Z. Boerescu, cel mai bătrân dintre alegătorii prezenți, de ore ce din membrii comitetului liberelor alegeri cei mai mulți și cei mai în vârstă sunt ocupați în districte cu alegerile ce trebuie să începă de mâine. Intrunirea s'a ținut cu sistemul de liberă intrare pentru toți de toate opiniunile și cu dreptul fie-căruia de a vorbi și ași espune în deplină libertate opiniunile sale; căci numai astfel publicul și alegătorii și vor forma un criteriu exact despre situațiune, și judeca în cunoștință de cauză în care parte este justiția și adevărul. În această noie deosebită de pretenții omenii ai ordinii și de comitetul lor, cari, voind să încerce o întrunire în București, și având pe conștiința lor fapte ce nu pot fi puse la lumina mare fără ași stigmatiza în fața alegătorilor, au procedat într'un

mod parțial și clandestin, invitând cu bilete pe acei ce credeau că cel puțin vor tăcea, decât nu vor aproba faptele lor. Noi și de astă dată, ca tot-d'a-una, am lăsat să intre toți și am făcut apel la toți cei ce vor voi să vorbească, în orice sens ar fi, a se înscrie la birou.

Dintre cetățenii înscriși, au vorbit dd. G. Florescu, Nicolae Fleva și Gr. Serurie. — D. Florescu, dintr'un sentiment laudabil de adevărat patriotism, a făcut apel la concordia tutulor pentru a se lupta contra acestui guvern, care calcă în picioare drepturile cetățenilor și pune în pericol Constituțiunea și libertățile noastre publice.

D. Florescu a adăugat că luptătorii cei noi nu trebuie să dea la o parte pe cei bătrâni, cari au luptat pentru drepturile ce avem astăzi. Acesta, așis d-sa cu drept cuvânt, ar fi o ingrătitudine din partea tutulor românilor către aceia cari, cu sacrificiul vieții și al averii lor, au plantat în pământul României stindardul libertății. Discursul d-lui Florescu a fost elocent, bine simțit și aplaudat de toți. — Dupe d. Florescu, a vorbit d. Fleva. — Discursul d-sale, care este o fidelă și completă espunere a situațiunii, a ținut aproape trei ore; și în tot acest interval, publicul l'a ascultat cu cel mai viu interes, neîntrerupându-l de cât prin semne de aprobare și prin aplause frenetice, cari au însoțit cele mai multe părți unde oratorul a adăugat, la espunerea veridică a faptelor, verva ce nu putea să inspire de cât un sincer și adevărat patriotism. — D. Fleva, espunind situațiunea a respuns în același timp la cele duse de dd. G. Păucescu și C. Boerescu în întrunirea cu bilete din sala Bossel, și cari avuseseră deja răspunsul d-lui Nănanu în cea seară, dovedind contradicțiunea și neadeverul faptelor avansate în public cu atâta nerușinare de omenii «ordinei». — Acest discurs complet și important, care arată, în totă goliciunea ei, situațiunea, cauza și mai cu seamă pe autorii ei, trebuie să fie cunoscut în totă țara; de acea l vom publica în estens și l recomandăm cu osebire alegătorilor înainte de a asculta șioptele și momelile omenilor «ordinei» și ai guvernului.

Dupe d. Fleva, a cerut cuvântul d. Gr. Serurie, spre a pune înaintea alegătorilor adunați la întrunire câteva puncte destinate a forma obiectul unei petițiuni către Primul Ministru, prin care să se reclame măsurile necesarii pentru a se asigura libertatea alegătorilor și a se constata imediat de justiție cine sunt omenii deosebită și autorii scandalurilor în alegeri. — Adunarea în unanimitate a însărcinat pe Comitetul liberelor alegeri a face această reclamațiune în numele alegătorilor colegiului al 3-a. — Publicăm mai la vale, precum am promis, discursul scurt și coprinător al d-lui Nănanu, pronunțat în adunarea cu bilete din sala Bossel, și prin care așis la adresa omenilor ordinii unele adevăruri pe care «Pressa», fiindcă o ustură, se mărginește a le numi, fără a le publica, cuvinte violente.

Cetățenii adunați în sala circului s'au retras în liniște. Nimeni nu a turburat ordinea, afară de câțiva bătauși cari, neavând coragiul a turbura întrunirea, unde se afla adunate atâtea mii de omenii pacincii, au năvălit asupra a doi comercianți onorabili, care

plecaseră mai întâi și pe care i-au bătut în fața otelului Brener și au luat unuia dintr'înșii umbrela, dupe ce i a dat vre-o două bastoane. Poliția a arestat tot pe victime, lăsând pe bătauși ași continua meseria.

Nu mai e nici un mister, poliția protejază pe față pe acești miserabili; și în urma celor întâmplăte astăzi și a celor de mai deună-zi cu comerciantul Anton Bujorenu, bătut și cu capul spart de căta lui Ilie Giambașul, a vedea pe acest miserabil și pe toți semenii lui liberi, atentând la viața cetățenilor, și tot aceștia muștrați și arestați, este a recunoște un fapt trist dar adevărat, că: guvernul acesta poate tot cu atât cuvânt să fie numit *guvern de bande*, precum a fost numit guvern de impositie. D-deu a orbit, se vede, pe puternicii dilaiei, și în această orbire generală, au cădut, fără scrupul și fără conștiință, toți omenii ordinii.

Faptele de fie-care zi dovedesc că ei s'au hotărât să lupte contra națiunii și să triumfe cu orice preț.

Nu putem înțelege alt-fel atâta inepție. Pentru ce se violentază însuși alegătorii capitalei, decât omenii «ordinei» voesc să dăcă guvernăză măcar în aparință cu libertățile publice și cu constituțiunea? Chiar Napoleon III, omul ce a guvernat 18 ani Franța, și a fost în același timp directorul politiceii în Europa, cu tot sistemul său de terorism și de violentare în alegeri, nu s'a gândit că este în folosul său propriu de a sugruma voința alegătorilor din capitala Franciei, care trimitea singură deputații din opozițiune în camerele imperiului. Ei bine, sunt omenii «ordinei» mai iscusiti, mai diplomați de cât Napoleon III, care a sfârșit la Sedan, pentru a se hotărâ să sugruma mereu voința alegătorilor din capitală?

I-a orbit D-deu dar pe puternicii dilaiei, dăcem cu d. Fleva, pentru-că vrea să i părădă, căci nu poate dănni mult timp o asemenea stare de lucruri.

D. Fleva, în discursul său, dupe ce a făcut espunerea fidelă a situațiunii, și a arătat alegătorilor cari sunt, dupe d-sa, calitățile și ideile ce trebuie să inspire pe un bun reprezentant al națiunii, a citit alegătorilor, ca antitesă, catechismul politic al unui candidat ministerial, găsit în scrierile deputatului engles John Wilkes la 1817, și publicat în «Revista Dunării» de la 19 Decem. 1865, cu câte-va zile înainte de revoluțiunea de la 11 Fevruarie. — Acest catechism politic, care se potriveste atât de bine la starea de astăzi a lucrurilor din România, îl publicăm în extenso, creșdend a face o plăcere lectorilor noștri.

Intrunirea viitoare s'a anunțat pentru Sâmbătă tot în sala Circului la opt ore seara.

P.

CATECHISMUL UNUI GUVERNAMENTAL

Intrebare. — Cum te chiamă?

Respuns. — Lingău.

I. — Cine ți-a dat acest nume?

R. — Nașii mei de când sunt pe lingă ministri, după schimbarea mea politică, schimbare care m'a făcut un membru al majorității Camerei, un copil al corupțiunii și una din locustele care rod budgetul.

I. — Ce ai făgăduit pentru tine nașii tăi?

R. — În numele meu ai făgăduit și jurat trei lucruri: 1-ii. că mă voi lepăda de partisanii reformelor, de deșertăciunile favorii populare și de toate dorințele vinovate ale neatârării; 2-a. că voi crede la toate articolele de credințe

ale Curtii; 3-a, în fine, că voi asculta numai poruncile ministrului și că le voi observa în toate zilele vieții mele.

I.— Gîndesci oare că ești îndatorat a crede și face ceea ce ești făgăduit în numele tei?

R.— Negreșit; chiar interesul meu o cere. Voi mulțami din fundul inimii mele subliniilor noștri pentru că m'a chemat la această stare înaltă drept respaltă a ligușirilor mele, a înjosirilor mele, și a micelor mele poșcheshuri.

I.— Acum rostește articolele credinței tale politice.

R.— Creș în George Regentul, a tot puternicul, creatorul de strade nouă, de noui cavaleri ai ordinilor engleze, și în ministrii sei actuali, făcuți prin propria sa alegere, care au fost născociți prin partida *Torrays*, care sunt născociți din William Pitt, care au pătimit de pierderea locurilor lor sub James Fox, care au fost uciși, sunt morți și care au fost puși în morminte. Puține lune mai în urmă au refuzat pe bancele de la Vestiare și s'au așezat de-a dreapta unui om mic, de unde disprețuesc petițiunile cetățenilor care se rogă pentru reforme și care cer, vai! de a câștiga pâinea lor cu sudorea. Creș că regele Jacques II-lea era un rege legitim și Guillaume nu, că pretendentul era din ramura cea dreaptă, că dinastia a... era nemuritoare. Creș la curățenia nepătată a comitetului de finance, la neatîrnarea comitetului tainic și la vecinicia sistemului lui Pitt. Amin!

I.— Ce înveți mai cu deosebire prin aceste articole ale credinței tale?

R.— Mai întei înveți a abjura credințele mele mai din nainte, căci conștiința mea nu i' făcutoare să se turbura, precum nici aceea a turmei de curtesani. Al doilea, a jura că albul este negru, se că negrul este alb, după buna plăcere a ministerielor. Al treilea, a me îmbrăca cucuirasa nerușinării, ca singurul scut în contra loviturilor patriotismului.

I.— Dici că chezașii domniei-tale au făgăduit că vei păzi poruncile ministrilor; spune-mi câte sunt?

R.— Dece.

I.— Care sunt?

R.— Tot acele care ați ori-ce minister impune creaturilor sale; iată-le:

Eă, Ministru, sunt Domnul și stăpînitorul tîu, care te am scos din noroiu pentru a te așeza în Camera Comunelor.

I. Tu nu vei avea alt ocrotitor de cât pe mine.

II. Tu nu vei susține alte măsuri de cât ale mele, și tu nu vei propune amendamente la nici o lege, fie în Cameră, fie în comitet, de cât numai când legea va fi a mea.

III. Tu nu vei saluta pe Lordul **, și nu vei întinde mîna la nici unul din opozanții mei declarați; căci eu, stăpînul tîu, sunt un ministru gelos și opresc ori ce familiaritate între membrii majorității cu amicii poporului, și cu rudele până la a patrulea spiță care votează în contra mea, er ait-fel dați slujbe și mi și deci de mi de livre sterlingi celor care votează cu mine.

IV. Tu nu vei lua în zadar pensiunea de la stăpînul tîu ministru.

V. Tu vei cinsti pe Regentul și chiverile militarilor, pentru a'ți păstra mult timp funcțiunea ce stăpînul tîu și ministrul tîu ți-a dat-o.

VI. Tu nu vei numi ucideri morțea prin fome.

VII. Tu nu vei numi adulter desfrînările regelui.

VIII. Tu nu vei dice că despuia poporul este a' l fura.

IX. Tu vei da mărturie mincinoasă în contra poporului.

X. Tu nu vei revni aplausele poporului, nici renumirea, nici stima, nici respectul poporului, și, în fine, nici una din resplățile care vin de la dînsul.

I.— Ce înveți mai cu deosebire prin aceste porunci?

R.— Am jurat două lucruri: datoriele mele către ministru, și datoriele către mine însuși.

I.— Care sunt datoriele tale către ministru?

I.— De a ave încredere în el, de a-mi fi frică de dînsul, de a l onora prin cuvintele mele, prin închinăciunile mele, prin înjosirile mele; de a l lînguși, de a l da sufletul meu întreg, de a idolatra numele lui, de a l asculta pe cuvînt, de a l sluji orbesce în tota viața mea politică.

I.— Care sunt datoriele către tine însuși?

R.— Aceste datorii sunt: de a mîe iubi eu însuși și de a face omenilor ceea ce tu voesc ca ei să mîe facă; de a jertfi interesului meu propriu chiar pe tatăl meu și muma mea; de a arată puțin respect către regele, însă de a cumpăni această uitare prin servilitatea mea către cei care exercită autoritatea în numele lui; de a săruta urmele superiorilor mei, și de a întinde o vargă de fer asupra inferiorilor mei; de a nu cruța pe popor în cuvintele mele; de a nu respecta nici adevărul, nici dreptatea în raporturile mele cu dînsul; de a avea pentru dînsul pismă și rea voință în fundul inimii mele, în cea-a ce privește soțiile și averile cetățenilor; de a nu păstra nici o cumpănă, nici o măsură, nici o incință; de a mîe da la furtușaguri și la prădăciune; de a deprinde limba mea cu discursurile perfide cu minciuni pentru a calomnia silințele ce fac cetățenii pentru a aperi libertatea lor și a redobândi drepturile lor; de a scote gratificațiunile și pensiunile mele, și ale colegilor mei din munca și sudorea poporului; în fine, de a îndeplini cu rivnă partea de jafuri publice ce mi se va încredința de ministrul meu.

I.— Bravul meu curțisan, se scîi că nu ești destoinic de a' l păstra favoarea ministrului, nici a urma poruncile seile, nici a l sluji fără protecțiunea specială care trebuie în ori ce timp să te silești a dobîndi prin rugăciunile tale. Se vedem dîr dacă poți rosti Tatăl-nostru guvernamentale.

R.— Stăpînul nostru care ești la Visterie, ori care va fi numele tîu, puterea ta se se prelungească, voința ta se se facă peste totă împărăția precum ea este în Cameră. Dă-ne nouă făgăduiri și născociri, precum tu ești în Camera, și născocirile noastre obicinuite; er-tă-ne greșialele noastre în scurtin, precum făgăduim că nu vom erta nici o dată celor care votează în contra vîstră. Nu ne da afară din locurile noastre. Măntine-ne în Camera comunelor, în pămîntul gratificațiunilor, al pensiunilor, al îmbilșugării, și ne scapă de popor. Amin.

I.— Ce ceri de la ministru prin această rugăciune?

R.— Cer ca ministrul, ocrotitorul nostru, care dispune precum îi place de tacele esorbitante impuse națiunii și-mi acordă sprijinul seî mie precum și tutul omenilor plătiți și în funcțiune, pentru ca se putem vota pentru dînsul, ca să l putem sluji și asculta; rugăm pe ministrul de a ne da tot ce este trebuincios pentru a l înfățișa precum se cade în cameră și afară din cameră; de a ne fi favorabile, de a ne erta micile noastre neîngrijiri; l rugăm încă de a depărta de noi primejdiile la care sunt supuse trupele noastre și viața noastră din pricina urei cetățenilor, și ca se ne ajute din contra spre a l jumuli și a l bate, ceea ce credem că el o va face pentru noi, pentru dînsul, cât și pentru ajutorul care l dam prin corupțiunea noastră. De aceea dîc amin.

I.— Cîte încercări a statornicit ministrul?

R.— Două numai ca trebuincioase în genere la înălțarea noastră: *ascultarea pasivă și mituirea*.

I.— Ce înțelegi prin cuvîntul încercare?

R.— Înțeleg semnul exterior și vederat al unei înjosiri tainice prescris de Ministrul însuși ca o chezașie a acestei înjosire.

I.— Aceste încercări în câte se împart?

R.— În două: semnul exterior și înjosirea tainică.

I.— Care este semnul exterior și ascultarea pasivă?

R.— De a fi în tot-dé-una atârnat de pîla ministrului, faptă care te înjosese și te coboră mai jos de cât robul, în diferitele roluri de pensionar, de funcționar, de curțisan.

I.— Care este înjosirea tainică?

R.— Mîrtea libertății noastre și legarea noastră întru slugărie vecinică; căci, născuți liberi și neatârnați, ne facem robi.

I.— Ce se cere de la acei care se supun la încercarea ascultării pasive?

R.— Apostasia prin care ei renegă libertatea și credința, încredându-se orbește la ceea ce le dice ministrul.

I.— Pentru ce s'a statornicit mituirea?

R.— Pentru a mîntine înjurirea ministrului, pentru a ne ispiți și pe noi, creaturile sale nevoiașe și ticăloșe.

I.— În ce stă mituirea?

R.— În bani și polițe. Îndeplinim plata în mîna ministrului când am obținut o funcțiune lucrativă.

I.— Care este rezultatul?

R.— Bogăția poporului și rodul muncii sale devin pradă omenilor gratificați, pensionați și puși în pîne.

I.— Ce folos trağı din el?

R.— Acela de a slăbi, a ticăloși și a sărăci cetățenii prin pierderea libertății lor și a averii lor, pe când înavutirea noastră și mândria noastră devine nesuferită.

I.— Ce se cere de la acei care se supun la încercarea mituirii?

R.— De a se examina ei enșii dacă se căesc cu sinceritate de vechia lor onore și de patriotismul lor, decă și propun de a fi în viitor credincioși ministrului, de a fi mai mîe de cât un otrep, de a se țiri la picioarele lui ca un căine, de a avea cea mai mare încredere în întrebunțarea fondurilor publice și a fondurilor cu amortisare, de a crede în cuvintele ministrului numai, de a nu ține în seacă nimic de cât ceea ce este scris în „Gazeta oficială“ și de a avea milă pentru acei numai care au a da ceva.

Acest catechism s'a editat pentru prima oară la Londra de d. W. Hone precum s'a găsit în hîrtiele d. I. Wilkes, cunoscut de toți ca un whig infocat și opozant energic al Ministrului Casterleagh, care susținea partita curții și era inimicul cel mai neîmpăcat al ideilor liberale. Broșura aceasta se vinde la Londra, Fleet-street No. 45, și Old-Bailey No. 67. Prețul unui exemplar este de 2 dinari.

I.— Un frumos cântec întonează cei ce se desfata, cu bîta într'ua mîna și cu oala într'alta, chiar pe principalele strade ale capitalei, noștea ca și ziua, devastând locuințele omenilor paciniei, spre a inspira teroarea în alegători.

Acest cântec se repetă atît de mult în cât a devenit, după dorințele celor de la „Pressa“, fôrte popular.

Aria după „Frunză verde“; er versurile sunt ast-fel:

Frunză verde și-o lălea!

Sărmană pungața mea,

Înghite pînă l crăpa

De la boer Catargea.

etc. etc.

Cei cari se bucura și se veselesc ast-fel sunt pușini din vechii bătăuși din alte epoce; numai șefii lor au ramas; grosul puterii acestei armate demagogice s'a recrutat din hengeri (țigani cari omoră căinii), acei ce vînd haine vechi și căldări vechi.

Se dice că avansul pentru inrolare ce li se da de către șefii demagogiei sunt: un baston respectabil din pădurile noastre și două Napoleoni din cei de curînd reversați pe piața, prin renta de 29 milioane.

TELEGRAME ELECTORALE

Mai tôte telegramele cîte sosesc la adresa „Alegătorului liber“ pîrtă curioasă notă: „Întârziată din cauza întreruperii liniei“. Linia Severin întreruptă, linia Tîrgoviștei întreruptă, linia Calarași întreruptă! Bună administrație au telegramele noastre. Minunat. Dér depeșele oficiale, instrucțiunile pentru alegeri, depeșele cifrate merg fôră întreruperii. Ce minune să fie? Lucru se explică. Depeșele espediate către „Alegătorul liber“ merg de da ochi întai cu vigilentul patron al partidului ce are tot meritul a fi numit al „terorei“.

Iar bine că se milostivesce guvernul a ne trimite depeșile și după 24 ore, de și le plătim taxa legiuită pentru electricitate.

Publicăm următoarea întârziată depeșă din Tîrgoviște asupra căria atragem atențiunea Capului statului:

„Agenții poliției amenință și insultă pe alegătorii de delegați pentru colegiul al patrulea. Capitanul de milițian amenință asemenea cu bătai și arestări pre unii din milițianii. Astăzi chiar a arestat pe Ión Rădulescu milițian, sub pretext că n'a venit la exercițiu, când acesta nu fusese anunțat de nimeni.

Polițaiul, în fruntea agenților sei, amenință pe strade fôră nici o rușine; se exercită un exces de putere îngrozitor; nu mai puțin tac și agenții subalterni ai Casierului general.

Consiliul comunal s'a disolvat tocmai astăzi pe când începuseră operațiunile electorale. — Adjutorului Primarului s'a înmănat adresa de desolvare tocmai pe când începuse operațiunile ca delegat de Primar la secțiunea a 2 în scîla numită Lăzarénu.

Iată libertatea alegierilor făgăduită Țerei după banca Ministerială!

Protestăm în numele Constituției și al libertății alegierilor, asteptând ca Măria Sa Domnitorul Românilor, la care am recurs respectos, să ordone curmarea unor asemenea provocări regretabile, cari nu tind de cât aducerea alegătorilor la ultima rîbdare!“

N. G. Chirculescu. — I. Nicolăescu. — G. Rădulescu. — Is. Lerescu. — G. Rădulescu. — C. Fusea. — B. Băntie. — I. Fusea. — Scarlat Tănăsescu. — Vasile Dimovici. — Frații Ionesci. — V. Bădiță. — At. Petrescu. — Vasile Dudescu. — Dumitru Nicolaescu. — R. Nicolau. — Ghiță Teodorescu. — Costache Gheorgiu. — Nae Teodorescu. — D. Anastasiu. — G. Iorgulescu. — A. Brătescu. — Marin Ivanescu. — G. Eremia. — Răducan Ioan. — Tache Răducanu.

Publicăm asemenea următoarea telegrama singura care ne a sosit pe neîntârziată. Judece publicul alegător, vașă chiar orbii de la „Pressa“ cu ce libertate ne gratifică puternicii țilei în alegeri:

Astăzi ziua defiptă pentru alegerea delegaților în comuna Dranovetz districtul Romaniș adjutorul subprefecturii viind la primărie a suspendat pe primar ca opozant; alegătorii intimidați s'au răspîndit, alegere nu e.

D. Gurau.

Incă o corespondență însoțită de o telegramă a d-lui Manolache Costake Iepureanu, constituie o noă dovadă

despre libertatea alegierilor sub guvernul actual. Iat-o.

D-lor Redactori ai țiarului „Alegătorul Liber“

Autorizat de d. Manolache Costachi Epurénu a usa de depeșă dată în ziua de 22 Aprilie 1875, și memorabilă în analele țării Românești, când cetățenii Râmnicului-Sărut, fiind chemați a și exercita dreptul electoral, au fost bătui, raniți și arestați,—parte din ei nu se scie de vor apuca ziua de mîne—vê rog bine voiți a da publicității depeșea următoare.

T. Bagdat.

D-lui ministru George Cantacuzen.

Bucureșci.

In contra tutulor sacro-sântelor făgăduințe și cu tôte că portretul Măriei Sale planéază în sanctuarul justiției cu devisa: „Nihil sine Deo,“ procesele alegătorilor d-lui Grădiștenu s'au amănat; unul din ei a prezentat chitanțele de plata impozitelor, certificate după roluri, și cu tôte acestea s'au cerut însăși rolurile care sunt secuestrate de administrație: acésta una dintre sutele.—Sunt acum martor ocular al alegătorilor colegiului IV, bătui și raniți de însuși prefectul și agenții administrației; nici un procuror ca să i'apere. Decă acésta este noua eră ce s'a deschis țerei mele, nu am de cât a i'jeli viitorul. Puteți face verii ce us de acésta depeșă.

(Subsemnat) Manolachi Costachi.

Măriei Sele Domnitorului

Măria Ta,

„Alegierile la Pitesti au început tot după sistema admisă din nenorocire acu căți va ani și care a avut de rezultat uciderile de la Mavrodolu. Credem că guvernul actual tare prin o administrație de patru ani, în care timp, dupe manifestul seî, n'a făcut de cât bine, nu va mai recurge la aceleași mijloce în alegeri, ei va lăsa pe alegători se se pronunțe liber între guvern și opoziție.

Din nenorocire nu este ast-fel.

Astăzi când este a se începe alegerea delegaților colegiului IV, doi cetățeni alegători au fost ridicați din așternut și transportați cu escortă prin mijlocul țargului la judecătorul de instrucție cu mandat de aucere ce nu se da de cât în crime, pe când ei n'a făcut nimic.

Intimidările și persecuțiunile dar au început și încă de la cea mai ne însemnată alegere.

Libertate dar nu este.

Nu ne adresăm către dd. Ministri, căci d-lor sunt neapărat aceia ce ordonă asemenea fapte.

Ne adresam cu respect, cu încredere la Măria vîstră și îndrăsnim a ve ruga plecat să ordonați a se lăsa libere alegierile și a înceta intimidările.

În timpul operațiunilor electorale, capul statului singur este autoritatea supremă care trebuie să ție balanța dreptății și a legii între Ministri și națiune. Ministri fiind interesați a și aduce o cameră ca să i' ție la putere și avînd la dispoziția lor forța publică, ca și toți funcționarii, cine altui de cât capul statului pôte să le ordone a intra în lege a respecta constituțiunea în privința cetățenilor cari n'au altă forță de cât dreptul lor de alegători.

Să trăsesci Măria ta.

Teodor Lerescu, proprietar mare. — Constantin Tărtășescu, proprietar mare. — Cost. Negulescu, idem, consilier comunal. — M. Negulescu, proprietar mare. — Fotache Tomescu, proprietar mare. — Cost. Lerescu, proprietar alegător colegii II. — M. Teodorénu, avocat proprietar.

Priimim din Nemțul, cu data de 20 Aprilie 1875, următoarea corespondență:

Domnule Redactor!

Județul Némțul de patru ani în șir are partea leului; acésta sîrtă l'a adus în o stare de quasi-pagalie; totul este mlădiat sub strășnicie și grozăvie. — Lumina, inteligența, capacitatea și probitatea esilate din tôte ramurile administrative, judiciare și comunale; abia câte o stea, ca vaș de ea, s'a mai strecurat pe ici pe colé.

Acest județ a fost mai tot-de-una nenorocit în privința mandatarilor sei: unii ignoranți, alții guvernamentali la estreme. Acest județ de 4 ani n'a avut un singur deputat care se fie libera manifestățiunea a alegătorilor și s'însușesc condițiunile unui mandatar; ci tot-de-una impuși și cei mai mulți din alte localități, despre care alegătorii nici de nume nu le aușise. De aceea și județul a rēmas străin de ori-ce ajutor seî sprijin, și mînuit de un beiu.

Acuma, cu ocazia alegierilor, cutezanța este dusă și mai departe. Se impune ca deputat d. Emanuel Albu, arandaș și președinte al comitetului permanent. Ca se cunoscă țera cine va fi acest domn în cameră, între altele multe, vom spune publicului aceste.

Este favoritul d-lui prim ministru. Dătește statului 8,000 fr. din arenda moșiei Gura-Văii-Turturești din 1869, plus procentele lor de atunci încôce; 10,000 fr. câștiul al 4 pe 1 Aprilie din 1874/75 dela Gârșina-Vaduri, plus procentele.

Sârmanilor locuitori, când nu pot plăti măcar un sfert de bir, li se vinde și căldarea, 6r pentru acest favorit nici o urmărire de atâtea ani. Acesta nu este o calomnie. Ori-cine pôte afla acestea la ministerul finanțelor, la comitetul domeniilor și aci la casierie. Se vede că inspectorul financiar nu se împedecă de acestea în revisiile sale.

Despre dreptatea și umanitatea sa ca arendaș și președinte al comitetului, între altele multe, vom cita faptul locuitorilor din comuna Gârșina-Cuejdiu, cari, ne mai putând suporta asupririle lui, s'au răscolat cu toții, bărbați, femei și copii, spre a se lupta contra soldaților și subprefectului, ce voia să l'esece pe nedrept vrând a le lua și cenușa din vatră. Vață-se lucrările în tribunalul local.

Iată omul care se impune ca mandatar spre a controla actele guvernului!

În județul nostru puțină speranță, și acesta spre rușinea clasei inteligente și independente, puțină căta este, care stă într-o intrigă, ură și desbinare nedemnă de dânsa.

Cu epistola următoare, voi descrie și pe cei-alți candidați impuși: Gr. Balș, V. Miculescu, Polisu-Micșunescu, Șerban Cananău și N. Calino.

Vă rog dați publicității acestea, cu cel întâiu număr, spre deșteptarea alegătorilor acestui județ, cu ocazia aflării candidaților oculți.

Vă salut.

Un abonat.

1875 Aprilie 20 Județul Némțului.

DISCURSUL D-LUI NANIANU

în întrunirea cu bilete, organizată de comitetul ordinii în sala Bosel la 17 Aprilie.

Domnilor! am luat cuvântul ca să vă spuiau că sunt contra d-lor (arătând pe d. D. Ghica) (aplaude frenetice).

Nu sunt guvernamental, nu voi să ști cine este guvernul și cine va fi, voi să ști numai de interesele țerei mele. (aplaude frenetice).

Am cerut cuvântul în cestiunea care ne a întrunit aici, provocată de argumentațiunile pro și contra ale întrunirilor de astăzi și celor din trecut față cu alegerile pentru camerele legislative viitoare. (aplaude).

D-lor, imputați guvernului actual că ar fi furat; ei bine, d-lor, admitând că asta ca adevărat, nu puteți admite și că, de atâtea timp de când se află la putere, s'o fi săturat, (aplaude frenetice) și că restituindu-l n'am câștiga nimic; căci o să aducem altul mult mai flămând care va face cu mai multă poftă aceea ce au făcut predecesorii săi, (arătând din nou pe cei depă scenă), și nu cred d-er că scopul întrunirilor ar fi bun deca am lucra pentru resturnarea lui.

D-lor, ne plângem cu toții de greutățile prin care am trecut; ei bine, d-v. nu țineți seamă de legea progresului și civilizației, după cum ne a spus dd. oratorii de mai înainte (aplaude), că nu este destul cât am suferit deca voim a fi și noi ca statele cele civilizate și că să mai suferim încă; par'că nu ar fi destul ce am suferit? (aplaude frenetice)

Tôte acestea, d-lor, provin din indeferența noastră în ceea ce privește alegerile persónelor cari sunt chemate a ne da legi.

D-lor, modul procedării acestor întruniri, după mine, este tot una cu proverbul român; cum că căutam pe în sôre, lucru cunoscut încă de mult.

D-lor, eu nu viu aici a vorbi nici pentru un partid, ci, ca or-care român, de interesele țerei sële.

D-lor, ne plângem de presiuni, de ingerințe în alegeri, acesta pôte să fie adevărat pentru cei care țic, 6r pentru acei dd. alegători cari nu și-au neglijat dreptul ce le dă constituția, nu! (aplaude)

Eu ve declar și ia de martori pe onor: cetățeni cari îi ved înaintați în etate și au părul alb și care au luat parte la alegerile trecute, că imputările acestea nu și au locul față cu indeferența noastră; de ôre ce, aflându-mă de mai multe ori în biurouri electorale, am constatat cu mare plăcere de rêu că, din aprôpe 2000 alegători ai unei secțiuni, nu se prezenta de-cât pêne cel mult la 20--30 (acesta pôte de fri-că, asta nu știu) (aplaude) și acesta după timpul când trebuiau să voteze. În acest cas, d-lor, guvernul, care are nu numai dre-

ptul d-er chiar și datorie d'a aplica constituția, trebuia ôre să stea și el indiferent ca d-v. ? dupe mine negreșit că nu; și prin urmare, era dator ca prin agenții sei să facă ce o face să fie alegători să voteze, și pentru cari d-nsul îi va crede demni de a-i represinta (aplaude); ast-fel d-er fiind, d-lor, guvernul este ôre vinovat? Eu cred, d-lor, că deca guvernul față cu datorile sële ar fi neglijat și el dreptul seii cum noi pe al nostru, atunci ce ar fi constituția, și am fi ajuns de rfs față cu statele civilizate cu care tindem a fi în nivel la progres și civilizație (ilaritate).

D-lor, guvernul, fiind o mică colectivitate de persône, are trebuința de consiliu și de control, care nu pot să i se dea și face de cât de mandatarii nostri, în acest cas, deca el nu ascultă, cred, d-lor, că își cunoșce drumul pe unde să se ducă. Căci nu credeți, d-lor, că el se ține de putere ca orbul de gard. (Aplause frenetice)

Cu aceste țise conchid că: în aceste alegeri să fim cu mai multă băgare de seamă de cât în trecut, spre a nu mai ajunge de a ne plânge atât contra guvernului cât și a representațiilor noastre, și să fim cu toții ca unul pentru persônele care le vom crede demne de a ne represinta interesele în viitôrele camere legislative. (aplaude grelungite).

ALEGERILE SI CIRCULARA-MANIFEST

Momentul este critic; lupta va fi mare; îngrijirile sunt la culme. De o parte, un guvern care, pentru ca să pôtă atrage pe alegători, a trebuit să facă o schimbare la față, adăogând în programul său cuvântul liberale pe lângă acela de conservator, și să publice o circulară-manifest; de altă parte, națiunea redeșteptată din apatia, din nepăsarea în care se lăsase a cădea, o opozițiune compactă, inspirată de sentimente patriotice, de idei cu adevărat liberali, preocupată de viitorul țerei atât de compromis. Ecă luptătorii chemați a începe cea mai crâncenă, dar tot de o dată și cea mai frumoasă diure lupte; căci nu este vorba de un petic de pământ, de o sumă meșchină de bani: aci se agită tôte cestiunile de principiu și sunt în joc cele mai vitale interese ale țerei.

Mediile întrebunțate de opozițiune sunt leali, clare ca ziua și constituționali, pentru că d-nsa face apel la patriotismul alegătorilor, la libertatea alegerilor.

Să vedem deca și guvernul, împreună cu ațidatii săi din partitul cu nume prospăt (liberalo-conservator), se servesc tot de asemenea espediente.

Imbatat de putere în timp de patru ani, d. Lascar Catargiu își formase convicțiunea că țera este apanagiul său, iar alegătorii oștirea gata a lupta pentru susținerea verii-cărei cauze.

De o dată însă guvernul fu surprins de redeșteptarea națiunii, care, înarmată cu puterea convicțiunii pentru susținerea unei cauze juste, începe a ridica glasul ei înăbușit până aci.

Se înființază un comitet cu devisa „Alegeorul liber.” Guvernului îi plăcu a crede că acești opozanți sunt numai nisce meteori și că densii au să propoveduescă în pustia, pentru că pe țera o credea bine regularisită. S'a încelat, fiind-că membrii acestui comitet erau magiri, după cari începură a se lua mulțimea crescândă a cetățenilor, majoritatea națiunii, care îmbrățișă cauza lor cu căldură; căci a fost greu până să se facă apelul, până să se ridice drapelul libertății în alegeri, și cetățenii, apăsăți până aci, veniră de se închinara aceluși stindard, de se înrolară cu iuțela fulgerului sub un drapel care singur mai pôte fi în stare a ne mântui de prăpastia ce ne amenință.

Acastă neașteptată redeșteptare sili pe guvern să schimbe chiar titlul partitului său, și, pentru că națiunea iubescă mai mult libertatea de cât apăsarea, în loc de partit al ordinii, partid conservator, ceea ce ecuivalésă cu partid boeresc, regulamentar, el luă denumirea de partit «liberalo-conservator.» Este greu de încelat astă-đi opinia publică și tôta lumea scie că sulimanul nu este adevărata colóre a pelei.

Nu era destul atât. Se chiamară prefectii,

pentru ca să spună guvernului deca această bôla a opozițiunii este contagioasă și ce măsurile trebuiesc luate. Instinctul de conservațiune, frica de destituire obligară pe prefectii să încerdințeze pe guvern că candidații oficiali vor fi aleși, cu condițiune de a li se da carte blanche. Cererea fu acordată. Amenințările, persecuțiunile începură; dar în van, pentru-că tôte acestea nu intimidară de cât un preamic număr de alegători; iar majoritatea, indignată de nisce asemenea meșii, se decise a lupta din tôte puterile sële contra ilegalităților și opresiunii. Coragiul nu a lipsit nici o dată românilor și mai ales când cauza lor a fost justă.

În fine guvernul se decise a intra d'a dreptul în luptă, publicând o circulară-manifest și consiliind pe ațidatii săi a face întruniri, cari au probat că partidul liberalo-conservator numără puținii membri; căci, cu tôte că el este astă-đi la putere, nu a văđut întrunindu-se nici chiar a patra parte din alegătorii colegiului I de Ilfov, pe când, la întrunirile ținute de opozițiune, s'au grăbit a veni mai mult de jumătate. Și când nici chiar proprietarii cei mari, luminați, avuți și independenți, cari în tôte țeriile sunt mai conservatori de cât săracii, nu susțin un guvern care se pretinde a fi conservator, atunci nu sciu cine l mai pôte susține?!

În ceea ce privește circulara-manifest, suntem datorii a-i face o mică analiză, pentru ca să se cunoșce ce a făcut acest om al țilei, acest înverșunat conservator cu figura de burges, cu 11 Februarie pe frunte și armat cu băta în alegeri.

Prin circulara sa, d. Lascar Catargiu spune că a priimit cărma țerei într'o situațiune mai mult de cât dificilă. Critică tot trecutul, arată că țera se afla mai rău de cât cum fusese înainte de regulament, enumeră tôte medicamentele eroice întrebunțate cu succes pentru radicala vindecare a ranelor, ast-fel că România înôtă astă-đi în fericire, și termină consiliind pe alegători să dea votul lor pentru candidații oficiali.—Circulara-manifest pare a fi o filipică, care însă nu are de basă nici sântenia cauzei, nici elocința lui Demosten, nici curățenia mobilului care trebuia s'o dicteze. Putem mai bine s'o calificăm de o pantahusă îndrăsnită pentru voturi.

Să vedem acum dacă partitul cu nume de ocașia a avut cuvânt să se laude în timp de patru ani că cel puțin a pus ordine în finanțe!

Dacă acest guvern inventa un sistem care nu numai să ecuilibreze bugetele, dar încă să lase în fie-care an escedente, cu cari să se amortise datoria flotantă; dacă introducea în administrațiune nisca-va reforme, cari să aducă sporirea veniturilor; dacă încuragiasă a scotea la lumină vre-o industrie nouă, care să îmbogățescă pe stat sau pe proprietari; dacă, cel puțin, mănținea în statu quo cifra datoriei, noi am fi fost cei d'antetii cari să i aducem cuvenitele laude. Dar a stinge o datorie de 59 milioane contractând, în comptul țerei și cu ipotecă moșiiile statului, un împrumut de 78 milioane, nu este nici un merit, pentru că nu D-nii Catargiu-Mavrogheni au format creditul țerei, ci țera însăși l-a avut și l va avea tot'dauna. Ceea ce a făcut d. Mavrogheni în acest împrumut este nostima vândare a celor 10 milioane obligațiuni domeniiale aparținând Casei de Depuneri și Consemnațiuni, este afacerea celor 600,000 lei când cu împrumutul Offenheim, este afacerea Offenheim.

Bun, rău, împrumutul de 78 milioane stinse datoria; iar dobânda și amortismentul nu s'au ridicat la 11%, precum țice d. Catargiu în manifestul său, ci la 13,44%; de ôre ce se plătește o anuitate de 8 milioane lei pentru 59 milioane și jumătate incasate.—Ministerul se grăbi a declara, prin espunerea de motive la bugetul anului 1872, că situațiunea financiară a țerei era limpede, 6r era împrumuturilor închisă. Situațiunea o limpedi biata țera, d-er era împrumuturilor mai avea o portiță, prin care d. Catargiu & compania Mavrogheni avêu să lase a intra alte datorii și, prin urmare, să provôce un nou împrumut.

Bugetele anilor viitori, începând dela 1872, nu mai avêu nevoie să adauge la cheltuielile obicinuite de cât: primo, diferința între interesele ce se plătesc la datoria flotantă și anuitatea de 8 milioane a împrumutului cu domeniiale; secundo, anuitățile căilor ferate, în totale 17 și jumătate milioane. Cu aceste sume trebuiau sporite veniturile. Se înființă Monopo-

lul tutunului, care se licită cu 8 milioane de ce mii lei pe an; taca timbrului (înregistrarea esista), care produce minimum 4 milioane, afară de înregistrare; licențele, alte 4 milioane în totale peste 16 milioane; de unde rezultă un deficit de 1,500,000 lei, care s'ar fi putut prea bine acoperi cu sporul ce au dat celealte venituri ale statului, precum ne dovedesc chiar bugetele.

Să nu ni se respundă că și cele alte cheltuieli au trebuit să sporescă, pentru că tôta lumea știe că scolile s'au împuținat, șoselele s'au adăogă, comerțul, industria și agricultura n'au priimit nici un ajutor din bugetul statului, și nici putea priimi vre un concurs din partea acestui guvern cu îngagiamente către străin. Numai inițiativa privată, rezemată pe propriile ei forțe și meșii, a mai făcut câte ceva; și deca patriotismul majorității Românilor nu manifesta voiața de a se înființa Creditul-Fonciar prin asociațiunea proprietarilor, în cât să pôtă lua și denumirea de român, suntem încerdințați că și această insituțiune ar fi fost astăđi în mâinile străinilor.—Și, lucru ciudat! acest guvern, care are atâtea simpatii pentru Prusia, a luptat contra unei instituțiuni copiată, chiar în bazele ei, după sistemul prusian!

Naște acum întrebarea cum a putut să se formeze o nouă datorie flotantă de 24 milioane (fiind că din cele 29 milioane votate, 5 sunt pentru cumpărătore de arme), pe cât timp cea veche era stinsă, 6r anuitățile împrumutului din 1871 și ale căilor ferate acoperite cu veniturile create?! Cum a putut d. Lascar Catargiu să buciune, prin circulara sa, că, sub ministerul său, s'au regulat finanțele și că țera a prosperat (pôte în datorii!) eși cât timp, fôră a fi nici resboiul, nici epidemii, nici îmbunătățiri aduse în vre o ramură economică, guvernul său nu numai că a sporit veniturile prin înființare de sarcini noi și grele, d-er încă și datoria țerei?! Mare cutesanță!

A spune că era împrumuturilor este închisă și a țice după un an că s'a format o nouă datorie flotantă; a nu face nimic pentru comerțul, industrie sau agricultură, și a striga pe tôte tonurile că țera a înflorit; a nu respecta nimic, d-er a conserva năravurile cele rele, și a trâmbița că s'a guvernât țera în pace, pe principii de ordine și moralitate, tôte aceste probază cinismul cel mai sfruntat, lipsă cu desevarșire chiar de respect către sine.

Să ia cineva bugetele votate și va vedea că guvernul a avut resurse mai multe decât l'ar fi trebuit pentru ca să întâmpine adevăratele trebuințe ale țerei; 6r noua datorie flotantă nu este de cât o curată risipă, decât proba cea mai vădită de o rea administrațiune.

Gândescă-se d-er bine alegătorii la votul ce vor trebui să dea; căci a vota pentru candidații oficiali nu este numai a consimți la continuarea risipei banilor publici, la împuținarea școlilor, d-er, ceea ce este mai grav, este a încuragiasă pe acest guvern ca, într'o bună đi, să cêră de la corpurile legiuitoare reinființarea claselor, a privilegiilor, renașterea boeriei.

Gândescă-se alegătorii cu maturitate la tôte aceste cestiuni și, amintindu-și puțin timpii trecuți, vor vedea că atunci nu era om de cât acela care avea un rang, și că egalitatea drepturilor înaintea legii, calitatea de cetățeni, libertatea individuale, nu numai că nu le-au dobândit, d-er nici le-ar fi putut dobândi vre o dată de la un regim ca cel actual, care nu este de cât o copie fidelă a trecutului.

Voesc alegătorii să ajungă a tremura sub jug, a risca să fie bătuti ca în timpul lui căpitan Costache, atunci voteze pe candidații oficiali; preferă ei, din contra, a fi cetățeni liberi și sub un regim constituțional, atunci mērgă cu fruntea sus a vota pe bărbații acei cari au luptat pentru libertăți, pentru drepturile omului! Liber se naște omul, tot în libertate trebuie să voteze!

M.

Ni se scrie din Galați cu data de 20 Aprilie:

Astăđi s'au ținut cea a II-a întrunire electorală. Poliția a făcut tot ce scie ea, pentru ca adunarea cetățenilor se nu fie numerosă. Totuși cetățenii au umplut înainte de amiază pavilionul din grădina «Minervei».

Președintele comitetului electoral instituit în întrunirea anterioară, d. N. Haggi Nicola, președa întrunirea.

El a deschis vorbirile prin câte-va cuvinte bine simțite și prin care anunță întrunirea că fostul deputat d. Nicolae Ionescu, rugat de co-

mitetul liberilor alegeri d'aci d'a veni la această a II-a întrunire electorală, sosise cu trenul de dimineață de la București și se afla prezent. După aceea președintele întrunirii invită pe d-l Botzanu care vorbise în întrunirea de mai înainte se recapitulase pe scurt cele vorbite și decise în acea întrunire.

La invitarea președintelui, d-l N. Ionescu luă cuvântul și expuse importanța alegerilor prezente atât din punctul de vedere al dezvoltării instituțiilor constituționale în România, cât și cu privire la viitorul statului român și consolidarea naționalității române, în marea familie a popoarelor creștine din Orient.

Oratorul a insistat mai cu seamă asupra ideii, că numai prin libertate statul român va ajunge să se fie în pozițiunea sa însemnată în orient și tot-o dată să merite considerațiunea și susținerea puterilor celor mari ale Europei occidentale. De la această idee la aceea a guvernamentului național întemeiat prin sufragiile libere ale cetățenilor, trecerea era consecințe naturale. Oratorul însă s'a oprit d'a face critică cu deamănuntul a actelor și a politicii guvernului de la Martie 1871 până acuma.

Atât numai a căutat a demonstra că acest guvern în realitate n'au fost de la început și acuma alta nu este de cât o dictatură; apoi a arătat că prin apelul ce s'au făcut țerei de a-și alege noi mandatarii pentru adunarea legislativă, țera este dator să trimetă deputați cari se facă a înceta dictatura și să aducă remedii salutare în prostrațiunea în care e poporul, gemând sub greutatea impozitelor. D. Ionescu, nu s'au mărginit a depinge în colorii vii starea prezentă, ci tot-de-odată a indicat și mijlocul prin care se poate ca țera se aibă guvernul ce i se cade. D-sa a precizat în două puncte programa ce alegătorii trebuie să desemne aleșilor lor.

I-ți Mandatarii liberi aleși în adunare se ea inițiativa unei legi speciale interpretative dispozițiilor legii electorale relative la reprezentare Orașelor.

II-lea Controlul, adică privigherea neadormită a alegătorilor, să se exercite într'un mod permanent asupra mandatariilor națiunii și în toate cestiunile ce ei vor fi chemați a rezolva.

Așa, bună-ora, a adao oratorul, asupra cestiunilor ce au să fie numai de cât puse pe tapet chiar în sesiunea legislativă viitoare, precum construcțiunea căii ferate de la Ploesci la Predel și satisfacțiunea convențiilor comerciale cu Austria, cetățenii de pe acuma se 'și rostescă opiniunea lor; ear la întrunirea camerei îndată se adreseze petițiunii cerând că opiniunea generală să se respecte de reprezentanții națiunii, în privința construcțiunii căii ferate, opiniune generale ce se pronunță din ce în ce mai mult pentru sistema susținută de opozițiunea fostei camere și desvoltată cu cele mai puternice cuvinte de către d-l Ion Ghica prin fôia, „Alegătorul liber“ No. . . . De asemenea, în privința convențiilor comerciale cu Austro-Ungaria, d. Ionescu a arătat temeinicile cuvinte ce are Romania autonomă de a nu se îngagia în materii de tarife vamale, prin acte internaționale cu puternica vecină. Este mai prudent, adao d. Ionescu, este mai bine și tot-de-odată mai mult în interesul țerei ca țera să 'și reguleze prin legi de stat interesele sale industriale și comerciale.

Mai la urmă oratorul reveni cu insistența asupra ideii controlului permanent din partea cetățenilor asupra aleșilor lor la adunare și cu o fină ironie a arătat ca însuși primul Ministru, prin circulara din 11 Aprilie, s'au declarat partisan al controlului permanent al opiniunii; rămâne, prin urmare ca cetățenii se avizeze. D. Ionescu a terminat discursul său demonstrând până la evidența că numirile făcute de guvernul „ordinii“ guvernă care pretinde că au adus effinătatea mișlocelor de sub sistenț, guvern regulator al financelor etc. etc., sunt nisece titluri vane care nu corespund cu realitatea lucrurilor. Cetățenii au acoperit cu aplauzele lor simpatice cuvintele fostului deputat de Roman.

Amicii vechi politici ai d. Ionescu și partizanii ideilor democratice d'aci pe cari acest deputat independent le-au reprezentat tot-dé-una în adunare, s'au întrunit în urmă la un prânz amical care au ținut până după 4 ore. Cu această ocaziune érá-și s'au ținut cuvinte și s'au închinat sênătăți din partea comensienilor; D. Ionescu a respuns și acolo persistând pe același terem politic pe care s'au fost pus și în întrunirea publică.

Cetățenii s'au despărțit mulțumiți de idea ce au avut comitetul electoral de a invita pe d. Ionescu la întrunire de astăzi. D. Ionescu de asemenea a plecat mulțumit de primirea simpatică ce i s'a făcut de către democrația galațenă.

DIN AFARA

Circulara d-lui Dufaure, ministrul justiției din Francia, adresată deja procurorilor generali, aduce aminte acestora că judecătorii de pace sunt esclusiv judicari, că ei nu primesc instrucțiuni de cât de la autoritatea judiciară, singura cu care pot corespunde, și că nu au a procura autorității administrative apreciațiuni asupra opiniunilor politice

Girant responsabil I. Caragiale.

ale candidaților ce se prezintă la elecțiunile Consiliului municipale, Consiliului generale și Adunării naționale. Disa circulară este precesă de aceste linii:

„Esperiența care s'a făcut de un an mă convinge din ce în ce mai mult că o regulă simplă, absolută, este necesară pentru independența magistraturei.“

Recomandăm aceste atențiuni d-lui Al. Lahovari ca se vadă și se învețe și domnia-sa cum est înțelėsă și observată în alte părți independența magistraturei.

În dată ce camera Franciei va reîncepte lucrările se vor supune deliberărilor sële legile constituționale complementare și legea asupra „Pressei“, diarul l'Événement, arătând marea divisiune ce există între fracțiunile partidei bonapartiste, reproduce următoarele după „le Patriote“, organul principelui Napoleon: „Ceea ce imprime acestui grup o pată care nu se va șterge nici-o dată, este că a participat la vederile și la planurile inamicilor revoluțiunii și sufragiului universale.“

„În 1821, după mórtea lui Napoleon I. partidul bonapartist se contopi în acela al liberalilor, și desemnă locul său în rândurile democrației. Astă di acest partid, condus de d. Rouher, conspiră cu regalisti și renegă propria sa origină.“

Regretăm că mulțimea materiilor ne-a împedat de a comunica cititorilor noștri importantul discurs al d-lui Gambetta, pronunțat la Belleville către alegătorii săi, în număr mai mare de 2,000. Acest discurs este aprobat și lăudat de totă presa republicană francesă și de cele mai însemnate diare din streinătate.

Reproducem pentru astăzi următorul pasagiū din acest discurs adresat junei generațiuni republicane din Francia:

„Sciū bine că cine-va, având dreptul, găsindu se în posesiunea verității politice și având pentru sine veritatea principiilor, ar fi ceva bun și frumos, mare și avantajos de a nu permite nici o dată ca acțiunea politică se pótă fi micșorată și restrînsă. Sciū mai ales că această ar fi într'acelaș timp sarcina cea mai dulce și cea mai nobile de a saluta adevărul și justiția în totă splendoria și majestatea lor. Da, concetățenii mei, am fi fericiți d'a nu fi nici o dată reduși se tratăm cu dificultățile și mai puțin cu principiile. Dér societățile nu încep cu idealul; aglomerațiunile omenesci nu ajung printr'un singur salt nici la perfecțiunea absolută nici la o stare mai bună; progresul este opera timpului și a răbdării. Drumul este lung; el este semănat de pericole și de sacrificie, el este presărat de martiri. Și cine, printre aceia cari cunosc natura omului, condițiunile societății, analale istoriei, s'a flatat vre-o dată că a putut, înainte de a muri, se salute realizarea complectă și absolută a adevărului între omeni?“

Dupe unele sciri cari circulă la Berlin, imperiul german ar fi amenințat de o nouă demisiune a d-lui de Bismark, cu ocaziunea legii pentru suprimarea mōnăstirilor care întârziă de a fi prezentată Dietei. Se pretinde că până astăzi imperatoarele nu s'a decis încă se sancționeze proiectul în cestiune, pentru că împărătesa Augusta se opune la această. Pare se însă că cancelariul imperiului va și se triumfe și d'astă dată, înlăturând și acest obstacol.

Principele moștenitor al Germaniei și principesa Victoria se găsesc la Florența, vizitând monumentele falnice ale acestei cetăți. Diarul Opinione crede a sci că principele Germaniei a avut o misiune politică de împlinit pe lângă regele Italiei, și că conversațiunile ce au avut loc între regele Italiei, și principele Germaniei au probat acordul complect și încrederea reciprocă ce există între aceste două state.

O telegramă din Constantinople anunță că o deputațiune a venit să pre-

sinte patriarcului ecumenic o scrisóre din partea canonicului Döllinger, prin care patriarcul este invitat se trimită delegați la conferința vechilor catolici care va începe lucrările sële la Bonn în viitoare lună August. Se asigură că patru delegați ai bisericei ortodoxe din Orient vor asista la acest congres.

Asupra înlocuirii vizirului Hussein-Avni-pașa prin ministrul de marină, Essad-pașa, la République française face următorul comentariu:

„Ne aducem aminte că, în tot timpul aflării la guvern a lui Hussein-Avni-pașa, Pórta a avut seriose neînțelegeri cu principatele României și Serbiei precum și cu acela al Montenegrului; se scie asemenea și conflictul iscat acum câteva săptămâni între ex-marele vizir și ambasadorul Austriei, relativ la drumurile de fer din Rumelia; existența administrativă a lui Hussein-Avni-pașa a fost dér însoțită de numeroase peripeții generalmente neplăcute pentru guvernul Sultanului.“

Scirile din Spania sunt cu desevîrșire neînsemnate. Aceeași luptă sfâșietóre în paguba biete națiunii, care plătesce cu tributul sângelui său rivalitatea a două tirani.

Afacerea vasului Gustav este în fine terminată. Guvernul Spaniei a plătit indemnisațiunea cerută de Germania făcând și reparațiune drapelului german prin salve de artilerie.

„Gazeta Germaniei de Nord“ anunțând acordarea satisfacerii cerută de Germania, adaugă că cele două nave Albastros și Augusta, cari staționaū pe cóstele Cantabriei, au fost rechemate.

VARIETAȚI ELECTORALE

Curiositatea Regimului. Regimul formează o persoană morală, compusă din aceea masă compactă a tutor partizanilor ei, și cari constituiesc, după spusa-le, marele partid al ordinei, conservator, său în fine, cum s'a botezat singur astă-di, în fața alegerilor viitoare, partidul liberal-conservator. Cu toate că e compus din o mulțime de individualități, el nu uită nici o dată cualitatea sa de persoană, și ca atare 'și permite felurimi de particularități. Ast-fel, el este adesea ambițios, tot d'auna îngâmflat, continuu presumptuos, rare-ori franc și în genere egoist. Are însă unele momente perdute în cari se arată politicos și altele în cari se găsește foarte curios.

Cine nu scie, ca să dăm un exemplu de politeț sa, vizitele ce se fac la ocaziuni de numeroșii săi agenți la diferite persoane particulare, al căror concurs, prin vot său alt-mintrelea, el îl crede necesariū scopurilor sële? Adesea-ori bieții omeni, lingușiți de importanța ce li se dă, se lasă a cădea în cursă, promitând fără rezervă ceea ce li se cere. Rămâne bine înțeles că, după săvîrșirea trebei, fie-care 'și reia pozițiune de mai înainte: regimul cu omenii lui în sfera de sus, și vizitații în cercul lor jos de mai înainte. Pentru-ce, în adevăr, să se mai continue un schimb de politețe, când nici un cuvânt plausibil numai e?

Dér regimul nu e numai politicos câte o dată, el este încă și foarte curios la întemplieri. I place cu pasiune să cunoască, să afle tot ce se face, tot ce se vorbește de către cei care 'și permit a nu împărtăși sdravenele sële convicțiuni. Nu a dis altă dată că opiniunea publică (se înțelege aceea care nu 'i cântă osanele) e o femeie de uliță? Prin agenții săi oficiali său misterioși, caută necurmat să vadă care pe care apucă, pentru-ca, la un timp dat, să se pótă asigura de acei cari contribuiesc la formarea ei. Și ca să ne punem în timpul de față, când alegările se apropiă, luăm de martori pe cei cari cutéză să spună deschis ideile lor asupra celor ce se petrec în țera grația sistemii care ne guvernă, decât nu fie-care pas al lor e urmărit, decât nu se

véd într'una înconjurați de persoane necunoscute, cari caută la fie-care moment să le sorbi gândirea și a le asculta vorbele cari pot să le iasă din gură, pentru a le raporta locurilor cunoscute. — În lumea ordinară, e cine-va curios când n'are altă trebă de făcut. Regimul, construit se vede după alte reguli, este curios tocmai când are prea multe de făcut.

E adevărat că nici un timp nu perde cu acesta: budget are la dispozițiune, omeni găsește lesne. Crede în fond pôte că opiniunea publică tot mai tare e de cât densusul, și că s'ar putea prea bine întâmpla, cu manifestarea ei în alegeri, să 'l facă a descinde d'acolo unde s'a suit fôră voia ei. Ia măsuri dér din vreme nu numai să o aprețieze în toate fazele ei, dér și, la trebuință, să 'l anuleze dorința, Mișlocele nu 'i lipsesc. Nu e bine unde se află? La ce să mai dea loc altora să calcă stabilitatea de 4 ani atât de buciumată?

Cetățenii suferă în adevăr de astă curiositate care trece marginile. Ce 'i pasă lui? Nu e pentru binele țerei și a stabilității?

Pentru noi, deplângem atâtea miserii, și rugăm cerul ca nisece timp mai bun să dea ori-cărui cetățen deplina libertatea de a 'și exprima opiniunile, fôră a sci că la spatele său împrejurul lui sunt indiviđi cari 'l urmăresc până la locuința, spre a sci casele pe unde se duce, său cari 'l ascultă vorbele pentru a le transmite aiurea. Libertatea publică, precum și moralitatea socială, vor câștiga mult. Regimul va fi mai puțin curios atunci, dér cel puțin această va fi în avantajul tuturor; căci nici o dată curiositatea unui regim nu l'a împedat de a dispăre, când s'a făcut nesuferit națiunei prin faptele lui.

R. N. O.

Preotul Cristache din suburbia Precupeții-Noi, trecând la 21 ale corentei, pe la șese ore dupe ameză, pe strada Romană, în dreptul d-lui C. Cârlova, care domiciliază în a 4 casă de la d. prefect al poliției, s'a pomenit că 'l atacă pe la spate un Ghiță Bucătarul, și, întorcându-se a se apăra de agresore, vedu încă două indiviđi viind spre densusul cu ciomegeși insultându 'l în modul cel mai nedemn pentru un preot. De teamă de a nu fi bătut rău de aceste individe, a fugit în stabilitamentul de cărciumă Stan Schiopul tot din acea stradă, de unde esind mai mulți omeni l'au apêrat și ast-fel a putut scăpa; érá acel Ghiță împreună cu cei alți doi s'au făcut neveduți.

BIBLIOGRAFIA

A eșit de sub tipar și se află de vânzare, pe precii de un leu nou, la librăria Sococ și la administrațiunile diarelor Alegătorul liber, Ghimpele și Reforma:

ROMANIA SI MIHAI VITEZUL

POEMĂ IN VERSURI DE
Gr. SERURIE

Sindicatul falimentului W. Kübler anunță că grădina din nou arangeată și frumos decorată, numită Pușu cu apă rece, situată între dealul Spiri și Isvor, se închiriază, cu începere chiar de acum.

Doritorii se pot adresa la d. G. Niculescu bancher strada Lipscani.

MOSIA GAICEANA din județul Tecuciului, plasa Berheciului (1900 fălci loc de hrană și de la 1 până la 30 fălci păfure antăia calitate), se dă în arendă pe timp de d ani, începători de la sf. George 1876. Doritorii se vor adresa la subscrisul în București. Strada Mogoșoi 194.

D. Sturza.

Advocatul G. Chirițescu anunță amicilor și clienților săi că s'a mutat cu locuința tot în calea Craiovei la No 36.

TEATRU-CIRC

Compania dramatică reprezentată de M. PASCALY. — Vineri, 25 Aprilie 1875. — Aniversarea seculară a perderii Bucovinei. — Mare reprezentație estraordinară — piesă de ocaziune:

RAPIREA BUCOVINEI